

a csufolódó.

sándor szerette tanulótársait kicsufolni, mindeniknek talált valami csufnevet, a másik testi hibáját utánozta. — a sánta után sántítva ment. — a kancsalra kancsalitva nézett. — a púpos előtt görbére hajtotta a hátát, felhuzta mind a két vállát. ha azért megszólították, félrehuzta a száját s a jó szóért elmeresztette szemeit. — aztán még neki állt feljebb. társait rút szavakkal illette, átkozta, néha még káromolta is.

a mint azonban a kancsált utánozta, szeme elfordult és örökre kancsal maradt. — máskor meg, a mint a sánta után sántítva ment, megbottlott, az árokba esett és eltört a lába. — egész életére sánta lett.

a csufolódás illetlen, bűnös szokás. — a csufolódót isten megbünteti.

jancsi, az öcscse és a csiga.

a cserfa alatt csendesen ült jancsi az öcscsével. — nini! szólt az öcscse jancsihoz: miféle állat az ott a cserfa oldalán? — beh csendesen balad. — két szarva van és csavargós tojást visz a hátán. hát nem ismered? — hiszen a csiga. — az a tojás forma meg a háza, azt viszi a hátán. — a kis fiu meg akarta fogni. — de a mint hozzá ért,